

til Landets Forsvarsevne, spiller en saa aldeles underordnet Rolle, som i dette Tilfælde — thi jeg antager ikke, at det gjør nogen væsentlig Forskjel med Hensyn til Landets Forsvarsevne, om Casernegaarden bliver seiet af Militairarbeidere eller af leiede Arbeidere —, der troer jeg ikke, at det paaligger Ministeren med nogen særdeles Kraft at sætte sig imod en Stemning, som gjør sig gjældende i et af Thingene. Det er jo Landets Sønner, Repræsentationens Medlemmers egne Sønner, som skulle indkaldes, og det forekommer mig derfor ikke at ville være rigtigt, om en Minister, blot fordi han foretrak et andet Arrangement, vilde træde op med stor Kraft mod en saadan Stemning. Dette er Grundentil, at jeg ikke har troet at burde modsætte mig, at der isætedes for Bevilling af en rund Sum til leiet Arbeidskraft blev sat en Bevilling af de fornødne Midler til Indkaldelse af Militairarbeidere. Jeg troer ikke, at der deraf kan uledes nogen egentlig Grund til Behreidelse. Den paatænkte Besparelse var, som sagt, ubetydelig, den nu stedsfindende Meerudgift er ogsaa ubetydelig, og det er altsaa et Punkt af underordnet Betydning. Jeg har troet at burde oplyse dette Forhold, fordi det ærede kongevalgte Medlem har fremhævet det med en vis Styrke.

Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at anmeldte, at det er min Hensigt til 2den Behandling at stille et Endringsforslag, som skal gaae ud paa at udelade en Anmærkning, som findes optagen i Finantslovsforslagets § 10, Nr. 8, og som lyder saaledes: „Om de i Loven af 6te Juli 1867 (om Afsløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. m.) omhandlede, til Salg bestemte Arealer kan intet nyt Veieemaal afflutes, som ikke kan hæves med høist 1 Mars Varsel“. Jeg skal ikke søge nu at fremkalde en Diskussion om dette Spørgsmaals reelle eller finantstielle Betydning; den er ingenlunde stor, og det er i saa Henseende et underordnet Spørgsmaal. Jeg skal derimod holde mig til dets reent formelle Side. Der foreligger her en Anmærkning, som vil kunne betragtes som Forslag enten til en Tillægsparagraph til Loven af 6te Juli 1867 om Afsløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte

Indskrænkninger m. m. eller til en særskilt Lov. Hvis denne Anmærkning var fremkommen som et Forslag til Lov ved det private Initiativ, eller hvis dens Indhold i sin Tid var foreflaaet optaget som en Paragraph i den omtalte Lov af 6te Juli 1867, vilde jeg ikke alene bestemt have kunnet modsætte mig den, men jeg vilde ogsaa have kunnet erklære, at jeg ikke vilde forelægge et saadant særligt Lovforslag eller Forslaget til Loven af 6te Juli 1867 med en deri optagen Paragraph af dette Indhold til Allerhøjeste Sanction. Det er denne Mulighed, fra hvilken jeg vil være afflaaren, saafremt denne Anmærkning bliver staaende. Der er saa ingen anden Udvei for Regjeringen, end at Forslaget til Finantsloven ikke sanctioneres, men det er ingen Udvei. Jeg troer derfor, at det ikke er correct, at det forrykker Forholdet mellem Lovgivningsmagtens Factorer, at en saadan Anmærkning bibeholdes, naar der fra Regjeringens Side er blevet gjort en aldeles bestemt Modstand mod den paa alle Stadier. Jeg skal derfor, som sagt, forbeholde mig til 2den Behandling at indbringe et Forslag sigtende til, at den omtalte Anmærkning udgaaer.

Finantsministeren: Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) sluttede sine Betragtninger med, at han ikke vilde søle Videre til de Talstørrelser, som han havde opgivet, og man vil neppe forlange, at jeg skal kunne gjøre et saadant Foredrag, som dette, til Gjenstand for nogen gennemgaaende Kritik, saa meget mindre som jeg ikke har den fjerneste Grund til at troe, at Tallene efter den Maade, hvorpaa de ere fremsatte, i og for sig indeholde noget Urigtigt. Jeg mener imidlertid, at man, naar man fremsætter de af den ærede Tale nævnte Forhold til Bedømmelse og Overveielse, dog ogsaa burde have et Ord for den hele Stæbne, som Landet har lidt og de deraf flyvende Følger for det og navnlig for dets finantstielle Stilling. Men jeg troer desuden — og jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger — at der er flere Punkter, som det ærede Medlem ikke har taget i tilbørlig Betragtning; idetmindste kunde jeg af hans Dyringer ikke see, om det var Tilfældet. — Han begyndte med